

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Adam Bodnar

Warszawa,

24/03/2016

KMP.022.2.2016.MKu

Pan

Aleksander Bobko

Sekretarz Stanu

Ministerstwo Nauki i

Szkolnictwa Wyższego

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma z dnia 10 marca 2016 r. (DSW.ZSL.6001.15.2016.ES) przedstawiam uwagi Rzecznika Praw Obywatelskich, działającego jako krajowy mechanizm prewencji, do projektu *rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zmieniającego rozporządzenie w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa.*

Analiza treści projektu rozporządzenia prowadzi do wniosku, iż zmiany dotyczące standardów kształcenia nie uwzględniają treści zawartych w Protokole Stambulskim. Dokument ten rekomendowany jest przez Organizację Narodów Zjednoczonych jako narzędzie zwalczania tortur i innego złego traktowania i zawiera szczegółowe informacje w zakresie metod identyfikowania oraz dokumentowania przypadków złego traktowania dla potrzeb organów śledczych i sądów. Ma na celu m. in. zaznajomienie z metodologią prowadzenia badania medycznego i psychologicznego domniemanych ofiar tortur, zawiera szczegółowe wytyczne na temat sposobów odzwierciedlania w dokumentacji wyników badań medycznych, dostarcza wiedzy na temat sposobów interpretacji zebranych informacji.

W wielu krajach podejmowane są wielopłaszczyznowe działania w celu implementacji do porządku krajowego wynikających z niego standardów postępowania wobec domniemanych ofiar. W mojej opinii również w Polsce istnieje potrzeba podejmowania przez właściwe organy i organizacje działań celem praktycznego

wykorzystania opisanych w Protokole Stambulskim zasad. Skuteczne dochodzenie wymaga niejednokrotnie wsparcia ze strony ekspertów z dziedziny medycyny. Od ich działania może zależeć bowiem pozyskanie bezpośrednich dowodów świadczących o zaistnieniu tortur lub innych form okrutnego traktowania. Rzetelność tych działań jest tym większa, im większa jest wiedza prowadzących postępowanie na temat szczegółowych metod ujawniania tego rodzaju zdarzeń i sposobów ich dokumentowania. Jestem przekonany, że propagowanie wśród personelu medycznego wiedzy na temat praktycznych metod gromadzenia dowodów odnośnie przypadków stosowania tortur i innego złego traktowania, będzie sprzyjać efektywności podejmowanych przezeń działań i w sposób znaczący przyczyni się do pełniejszego respektowania praw ofiar przemocy.

Dodam w tym miejscu, iż moje stanowisko w przedmiotowej sprawie zostało podzielone przez Sekretarza Stanu w Ministerstwie Zdrowia, który pismem z dnia 2 marca 2016 r. (NSK.078.26.2016.MB) poinformował mnie, iż możliwość uwzględnienia proponowanych zmian w aktualnie obowiązujących przepisach dotyczących standardów kształcenia na studiach medycznych będzie brana pod uwagę przy nowelizacji obowiązujących przepisów prawnych.

Z wyrazami szacunku,

Bca